

sankcionovaný dodávateľ- sprostredkovateľ v prípade porušenia zmluvných povinností z jeho strany. V tomto videl súd nepomer, a preto považoval túto podmienku za neprijateľnú. Zároveň poukázal na to, že v danom prípade bola uzavretá sprostredkovateľská zmluva podľa Občianskeho zákonníka. Pre danú zmluvu je charakteristické nielen to, že sa sprostredkuje možnosť uzavretia zmluvy, ale že sa dostaví aj výsledok pričinením sprostredkovateľa. Záujemca má povinnosť sprostredkovateľovi odmenu vyplatiť len vtedy, ak zmluva bola uzavretá pričinením sprostredkovateľa, teda jeho aktívnou činnosťou, ktorá dospeje do uzavretia sprostredkúvanej zmluvy. Žalobca uplatnenú sankciu označil ako zmluvná odmena, ale na zmluvnú odmenu mu nárok nevznikol, pretože preukázateľne nedošlo k sprostredkovaniu uzavretia kúpnej zmluvy s osobou, ktorú odporučil žalobca, a to aj z dôvodu, že takto nájdená osoba nebola solventná a nebola schopná zaplatiť dohodnutú kúpnu cenu, nakoľko jej Tatra banka neschválila úver. Súd vychádzal aj z toho, že žalobca mal už v marci 2021 vedomosť o uzavretí kúpnej zmluvy s treťou osobou, napriek tomu vyhotovil kúpnu zmluvu, návrh na vklad. Súd zdôraznil, že je vecou záujemcu, či vôbec a s kým uzavrie kúpnu zmluvu. Pokiaľ záujemca s vyhľadanou treťou osobou zmluvu neuzatvorí, nejde o porušenie povinnosti zo sprostredkúvanej zmluvy, v dôsledku čoho by mu mala vzniknúť povinnosť na zaplatenie pokuty. Odmena tak s poukazom na § 774 Občianskeho zákonníka môže byť len za sprostredkovateľskú činnosť ak bol výsledok dosiahnutý pričinením sprostredkovateľa. V prípade sankcie, ktorú žiadal žalobca z dôvodu porušenia povinnosti, ide o neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá je podľa ustanovení Občianskeho zákonníka neplatná. Súd zdôraznil, že uplatnená odmena žalobcom je v podstate sankciou za porušenie zmluvy, súd takúto podmienku považuje za neprijateľnú, čo spôsobuje jej neplatnosť. Pri rozhodovaní vychádzal so aj zo zistenia, že žalobca mal vedomosť o tom, že takéto dojednania sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou v rámci spotrebiteľskej zmluvy, o čom svedčí aj rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, na ktoré žalovaný poukazoval a v dôsledku ktorých bola žalobcovi v minulosti uložená pokuta. Napriek tomu žalobca naďalej uzatvára so spotrebiteľmi zmluvy, ktoré obsahujú neprijateľné podmienky. Z tohto dôvodu žalobu v celom rozsahu zamietol. Na zistený skutkový stav aplikoval predovšetkým § 53 ods. 5, § 53 ods. 4 písm. h), § 52 ods. 3, 4, § 52 ods. 1, 2 OZ, ako aj ustanovenia § 1 ods. 2, § 3 ods. 3 a § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

5. Proti rozsudku sa odvolal žalobca. Napadnutý rozsudok žiadal zrušiť s tým, že žalobca má nárok voči žalovanému na náhradu trov konania, alternatívne rozsudok zmeniť tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 2.000 EUR s príslušenstvom a priznať žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Odvolanie odôvodnil s poukazom na § 365 ods. 1 písm. a), b), d), f), g), h) CSP.

6. Namietal, že napadnuté rozhodnutie je nesprávne, v rozpore s vykonaným dokazovaním, najmä listinnými dôkazmi, z čoho pramení jeho arbitrárnosť bez skutkového a zákonného podkladu.

7. Z listinných dôkazov vyplynulo, že našli záujemcu o nehnuteľnosť žalovaného, pána K. H., s ktorým uzatvorili Rezervačnú zmluvu a ktorý si začal riešiť financovanie kúpnej ceny. Tiež poukázal na kúpnu zmluvu zo dňa 29. 4. 2021, ktorú podpísal K. H., ako kupujúci. Je nepochybné, že žalobca ako sprostredkovateľ aktívnou činnosťou zabezpečil uzatvorenie sprostredkúvanej zmluvy - kúpnej zmluvy. Jediný, kto kúpnu zmluvu nepodpísal, je žalovaný, nakoľko tento nehnuteľnosti počas platnosti zmluvy so žalobcom previedol nehnuteľnosti na tretiu osobu, inú, ako žalobcom získaného záujemcu.

8. Nakoľko ako sprostredkovateľ splnil všetky svoje zmluvné povinnosti voči žalovanému ako záujemcovi, vznikol mu voči nemu nárok na zmluvne dohodnutú odmenu - paušálnu náhradu nákladov vo výške 2.000 EUR za činnosti, ktoré viedli k tomu, aby obstarali príležitosť uzatvoriť kúpnu zmluvu.

9. Aj napriek vyššie uvedeným a preukázaným skutočnostiam súd prvej inštancie v rozhodnutí uvádza, že nemá nárok na odmenu, lebo nesprostredkoval uzatvorenie kúpnej zmluvy. Súd dokonca zašiel tak ďaleko, že umelo vytvoril tzv. neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, ktoré tam ani nie sú, akoby úmyselne prehliadal skutočný text VZ. Súd sa odvoláva na závery Slovenskej obchodnej inšpekcie, ktoré absolútne nemožno aplikovať na daný prípad, nakoľko ide o závery z minulého obdobia, vďaka ktorým pristúpil k zmene zmluvných podmienok podľa pokynov Slovenskej obchodnej inšpekcie. Ide o skutočnosti, ktoré si súd arbitrárne pretvoril, aby odôvodnil absurdný záver o existencii neprijateľných zmluvných podmienok a tým svoje rozhodnutie - zamietnutie žaloby. Súd je povinný zistiť skutkový stav, priradiť k nemu zákonnú úpravu a podľa toho rozhodnúť vo veci so zásadou spravodlivosti. V danej veci súd až slepo rozhodol vec v spotrebiteľskom duchu, hľadal neprijateľné podmienky aj tam, kde nie sú a nezobral do úvahy zistené nesporné dôkazy a správanie žalovaného. Súd od počiatku vec riešil tzv. „pro spotrebiteľsky“, hoci vychádzajúc už len z predmetu sprostredkovania predaja - Budova obchodu a služieb: objekt predajne a pohostinstva, je nepochybné, že osoba, ktoré vlastní takúto nehnuteľnosť - žalovaný, je podnikateľom a nie spotrebiteľom. Dôkazom je výpis z LV č. XXX, kat. územie U. ku dňu 27. 1. 2021, tzn. v čase, keď bol ešte vlastníkom nehnuteľnosti žalovaný. V čase kúpy nehnuteľnosti žalovaný podnikal pod obchodným menom: S. N., IČO: 34 320 997, v nehnuteľnostiach

mal prevádzku do 1. 7. 2011. Na výpise z LV absentuje údaj o dátume narodenia žalovaného, je tam len údaj IČO, čo je dôkazom o tom, že žalovaný vlastnil nehnuteľnosti, ktoré žalobcovi zveril k sprostredkovaniu predaja, ako fyzická osoba - podnikateľ, nie spotrebiteľ.

10. Poukázal na to, že žalovaný zneužíva inštitút spotrebiteľa, preto mu nemala byť poskytnutá ochrana. Žalovaný namietal, že ako spotrebiteľ nebol poučený v súlade so zákonom č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Keď súdu predložil podpísaný formulár NARKS (Národná asociácia realitných kancelárií Slovenska) informácie, poučenie a súhlasu spotrebiteľa zo dňa 29. 1. 2021, tzn. v čase podpisu VZ, súd sám, z vlastnej iniciatívy nahradil obranu žalovaného existenciou neprijateľnej podmienky, ktorá vo VZ ani nie je. V súvislosti s uvedeným uviedol, že súd žalovanému poskytol neprimeranú ochranu.

11. Poukázal tiež na to, že súd odôvodňuje existenciu neprijateľnej podmienky tým, že si mali dohodnúť pokutu za porušenie zmluvy označenú ako odmenu. Takýto záver však nevyplýva zo žiadneho listinného dôkazu. Vo VZ je v článku VI., v bode 4 dohodnutá zmluvná odmena - paušálna náhrada nákladov. Súd však až notoricky uvádza v napadnutom rozhodnutí pojem „pokuta“. Uvedený druh odmeny - paušálna náhrada nákladov zaviedli do zmlúv práve po vykonaných kontrolách zo strany Slovenskej obchodnej inšpekcie.

12. Žalobca si plnil všetky povinnosti sprostredkovateľa, dokonca nad rámec jeho povinnosti žalovaného ako podnikateľa poučil aj ako spotrebiteľa. Našiel záujemcu, zabezpečil, aby tento podpísal sprostredkovanú zmluvu - kúpnu zmluvu. Ako sprostredkovateľ nemôže donútiť žalovaného ako vlastníka nehnuteľnosti, aby on podpísal kúpnu zmluvu. Preto len z dôvodov na strane žalovaného nebol dosiahnutý výsledok - uzatvorenie kúpnej zmluvy. Kupujúci sprostredkovanú zmluvu podpísal, prejavil vôľu, že kúpi nehnuteľnosti žalovaného za ním uvedených podmienok. Žalobca, ako realitná kancelária, je podnikateľom. Jeho činnosť je v zmluvách odmeňovaná odmenou, prípadne paušálnou náhradou nákladov, ktorá pokryje jeho vstupy, a to inzerciu, zamestnancov, nájom kancelárie, a pod., zároveň zabezpečuje dosiahnutie zisku. Žalobca nie je charita, ktorá počas troch mesiacov vykoná pre niekoho činnosť bezplatne.

13. Na základe uvedených skutočností súd nemohol dôjsť k záveru, že vo VZ je zrejme nerovnomerné postavenie zmluvných strán. Žalovaný žalobcu nemusel osloviť, nemusel ani uzatvárať žiadnu zmluvu, už vôbec nie na určité obdobie troch mesiacov, žalobca nemusel vynakladať náklady spojené so zabezpečením záujemcu, s vyhotovením zmlúv (VZ, rezervačná zmluva, kúpna zmluva aj iné dokumenty), nemusel prijať rezervačnú zálohu vo výške 1.000 EUR od záujemcu K. H., ktorú následne musel vrátiť.

14. Tiež namietal, že súd na jednej strane chráni spotrebiteľa, ale opomína pri tom, že ochranou jedného spotrebiteľa nesmie byť zasiahnuté do práv iného spotrebiteľa. Záujemca K. H. - kupujúci je nesporne spotrebiteľ, na rozdiel od žalovaného, ktorý bol konaním žalovaného poškodený - ako záujemca zaplatil za znalca, riešil si financovanie kúpnej ceny, zaplatil žalobcovi rezervačnú zálohu 1.000 EUR.

15. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, zákonné, riadne odôvodnené a spravodlivé, preto ho žiadal potvrdiť.

16. Vo vyjadrení predovšetkým uviedol, že žalobca vo svojom odvolaní vymenoval odvolacie dôvody, ktoré pozná Civilný sporový poriadok, avšak v texte svojho odvolania neuvádza, pre ktoré konanie alebo nekonanie súdu prvej inštancie mal byť ten ktorý dôvod v odvolaní uvedený naplnený.

17. Nesúhlasil s názorom žalobcu, že rozhodnutie je nesprávne a v rozpore s vykonaným dokazovaním, pričom z tohto dôvodu je arbitrárne. Práve naopak, súd k rozhodnutiu dospel na základe riadne zisteného skutkového stavu a vec aj správne právne posúdil, rozhodnutie podrobne odôvodnil. Z vykonaných dôkazov vyplývajú presne tie skutkové zistenia, ku ktorým vykonaným dokazovaním súd dospel, pričom žalobca v odvolaní neuvádza, z ktorých vykonaných dôkazov mali vyplývať iné a aké iné skutkové zistenia, t. j. skutkové zistenia súdu ani nespochybujú.

18. Žalobca skutkovo v odvolaní opakuje svoje tvrdenia, s ktorými sa prvostupňový súd v rozhodnutí vysporiadal. Žalobca tvrdí, že súd hľadal neprijateľné podmienky tam, kde nie sú, nebral do úvahy listinné dôkazy a správanie žalovaného. Podľa jeho názoru ale naopak, súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a neopomenul žiaden z navrhnutých dôkazov. Nemôže obstať tvrdenie žalobcu o tom, že súd mal odmietnuť či už žalobcom tvrdený šikanózný výkon práva a tiež je nedôvodné tvrdiť, že súd nahradil obranu žalovaného existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky, pretože s týmito tvrdeniami žalobcu sa súd v rozhodnutí vysporiadal. Ak žalobca tvrdí, že žalovaný počas konania rozširoval svoje skutkové tvrdenia, žalovaný vždy reagoval len na skutočnosti, ktoré doplneným dokazovaním zo strany žalobcu postupne vychádzali najavo. Reagoval na všetko v rámci svojej procesnej obrany, súd na tvrdenia oboch strán sporu reagoval. Bol to sám žalobca, ktorý k žalobe nepripojil množstvo dôkazov, ktoré až na námietky žalovaného uvedené v odpore proti platobnému rozkazu pripojil, pričom je presvedčený, že keď k návrhu na vydanie platobného rozkazu žalobca viaceré dôkazy nepripojil, neurobil tak preto, že ich

v čase podania žaloby ani nemal k dispozícii a v spolupráci s pánom K. H. ich podľa názoru žalovaného vyhotovil len dodatočne, keď zistil, že bez týchto dôkazov so svojimi tvrdeniami v súdnom konaní nemôže obstáť. Ak žalobca mal k dispozícii už pri podaní žaloby Zmluvu o rezervácii nehnuteľnosti zo dňa 29. 1. 2021, je absurdné, že ju nepripojil už v žalobe. V čase podania žaloby na súd, ako vyšlo neskôr najavo, mal žalobca k dispozícii aj tzv. „Informácie, poučenie, súhlas spotrebiteľa“, avšak tento dôkaz preukazujúci skutočnosť, že sám žalobca si bol už pri uzatváraní dohôd so žalovaným vedomý toho, že vstupuje do spotrebiteľského vzťahu so žalovaným, čo v konaní neúspešne popiera. Keby žalobca priložil k žalobe už v upomínacom konaní všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii a boli vyhotovené už pri vzniku zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, nebol by úspešný ani v upomínacom konaní, súd by nepochybne platobný rozkaz nevydal a strany sporu si mohli ušetriť zdĺhavý súdny spor vyprodukovaný jedine žalobcom, ktorý dôkazy do súdneho spisu doplňal len postupne, ako bol do tohto postupu donútený kvalifikovanou procesnou obranou žalovaného.

19. Bol to práve žalobca, ktorý sa najprv pokúšal prezentovať svoj tvrdený nárok na zaplatenie „odmeny“ akoby za zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným ani nemal riadiť ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa. Neskôr sám produkoval dôkazy, z ktorých je zrejmé, že zmluvné dojednania so žalovaným robil s vedomosťou o tom, že ide o tzv. spotrebiteľa osobitne chráneného zákonom. Neskôr sa už len spoliehal na tvrdenia o tom, že mal za nedodržanie zmluvných podmienok zo strany žalovaného dojednanú odmenu, ktoré dojednanie však zreteľne predstavuje neplatne dojednanú zmluvnú pokutu.

20. Je zrejmé, že žalobca bol postihnutý priestupkovo Slovenskou obchodnou inšpekciou za dojednávania neprijateľných dojednaní so spotrebiteľmi v dôsledku sankcií vo forme pokuty, neskôr nazývanej aj v zmluve so žalovaným ako „odmena“. Toto však nemení nič na tom, že ani zmenený text zmluvy, kde výslovne dojednanú zmluvnú pokutu žalobca nazýva odmenou, nemôže zhojiť to, že žalobca so svojimi zmluvnými partnermi, spotrebiteľmi, napriek sankcii naďalej dojednáva zmluvnú pokutu, v zmluve však len formálne nazývanú ako „odmena“, ktorú si účtuje z rovnakého dôvodu ako predtým finančný nárok nazývaný ako „pokuta“.

21. Súd úplne správne posúdil, že odmena tzv. paušálna náhrada nákladov žalobcu nie je ničím iným ako zmluvnou pokutou. Je irelevantné, ako zmluvné strany svoje nároky so zmlúv slovne nazývajú, ak je zrejmé, že napriek názvu požadovaného finančného plnenia, ktoré charakterom zodpovedá pokute, toto nazýva odmena. Z charakteru požadovanej platby za nesplnenie si zmluvných povinností totiž jasne vyplýva, že ide o sankčné dojednanie a nie o dojednanie za plnenie záväzkov zo zmluvy vyplývajúcich žalobcovi. Keby žalobca vystupoval voči svojim partnerom korektne, mohol by urobiť dojednanie, že ak nedôjde k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, žalobcovi patrí náhrada zodpovedajúca nákladom, ktoré mu s jeho činnosťou vznikli, pretože nárok na odmenu zo sprostredkovateľskej zmluvy vzniká, ako to správne vyhodnotil prvostupňový súd, v súlade s § 774 OZ, t. j. len za sprostredkovateľskú činnosť, ak bol výsledok, t. j. uzavretá zmluva pričinením sprostredkovateľa, k čomu však v danom prípade nedošlo.

22. Podľa názoru žalovaného kúpna zmluva podpísaná pánom K. H., ako kupujúcim, bola vyhotovená len účelovo, aby si žalobca zlepšil dôkaznú situáciu v tomto súdnom konaní, avšak to, či a ak áno, kedy, záujemca zabezpečený žalobcom zmluvu podpísal, je pre neplatnosť dojednaní o pokute v zmluve nazývanej ako odmena dojednaním neplatným pre rozpory s citovanými zákonnými ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa. V konaní bolo preukázané, a to e-mailovou komunikáciou ako aj svedeckou výpoveďou zamestnankyne žalobcu, že hoci žalobca už od marca vedel, že žalovaný má iného kupcu, s ktorým uzatvorí kúpnu zmluvu, postupoval tak, že vyhotovil zmluvu aj návrh na vklad, dal zmluvu podpísať záujemcovi a doručil ju žalovanému, aj keď vedel, že žalovaný už nehnuteľnosť predal. Nekonal tak v prospech žalovaného, ale ak mu s touto činnosťou vznikli výdavky, vynaložil ich žalobca nedôvodne a zbytočne, o čom v tom čase mal a mohol vedieť.

23. Podstatné je to, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzatvoreniu tzv. spotrebiteľského zmluvného záväzku, žalobca, keď vstupoval so žalovaným do tohto vzťahu, mal zákonné obmedzenia, ktoré mu bránia platne dojednávať jednostranné dojednania.

24. Súd správne zhodnotil aj to, že pokiaľ by malo ísť o odmenu, hoci je zrejmé, že pod pojmom odmena žalobca skrýva pokutu, ktorú ustanovenia o ochrane spotrebiteľa nepripúšťajú, tak na nárokovanie spotrebiteľskej odmeny neboli splnené podmienky, pretože spotrebiteľská odmena je odmenou za výsledok dosiahnutý pričinením sprostredkovateľa, čo činnosťou žalobcu splnené nebolo, teda mu žiadny nárok na plnenie od žalovaného nevznikol, a už vôbec znie z pokuty nazývanej odmenou.

25. Za dôležité považoval aj to, že zmluvná voľnosť zmluvných strán pri uzatváraní sprostredkovateľskej zmluvy podľa Občianskeho zákonníka je obmedzená kogentnými ustanoveniami upravujúcimi vznik nároku sprostredkovateľa na odmenu. Poukázal na znenie ustanovenia § 774 OZ. V tejto súvislosti uviedol, že v prípadoch, keď sprostredkovateľ svojim pričinením aj obstaraná pre záujemcu príležitosť uzavrieť sprostredkovanú zmluvu, avšak k uzavretiu tejto zmluvy nedôjde (a toho hoci aj z dôvodov

výlučne na strane záujemcu), sprostredkovateľovi nárok na odmenu nevzniká. Od uvedenej podmienky vzniku nároku na odmenu ustanovenej Občianskym zákonníkom sa zmluvné strany nemôžu odkloniť, práve preto, že ide o kogentné ustanovenie Občianskeho zákonníka. Na podporu svojho názoru poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. 1. 2011, sp. zn. 4 Cdo 148/2010, Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33 Cdo 3900/2008, sp. zn. 33 Cdo 1977/2007. Na záver zdôraznil, že žalovaný uzatvoril zmluvu s treťou osobou bez akéhokoľvek pričinenia žalobcu. Žalobcovi sa naskytna príležitosť uzatvoriť kúpnu zmluvu úplne náhodne bez pričinenia žalobcu, keďže tento nepredostrel žalovanému žiadneho iného záujemcu okrem dlhodobu platobne neschopného pána K. H., rozhodol sa využiť možnosť uzatvoriť kúpnu zmluvu.

26. Žalobca v replike uviedol, že so záverom žalovaného sa nestotožňuje, nakoľko súd prvej inštancie rozhodol na jedinom pojednávaní bez vykonania žalobcom navrhovaného dokazovania, bez odôvodnenia, prečo subjekt, ktorý vlastní nehnuteľnosť ako podnikateľ, má byť posudzovaný podľa zákona o ochrane spotrebiteľa.

27. Žalovaný sa vo vyjadrení nijako nevyjadril k ich hlavnej námietke pochybenia zo strany súdu, že daný vzťah medzi stranami sporu nie je spotrebiteľský, nakoľko žalovaný vlastnil nehnuteľnosti - Objekt predajne a pohostinstva ako fyzická osoba, podnikateľ, nie ako fyzická osoba - spotrebiteľ. Ide o zásadnú skutočnosť.

28. Trval na tom, že zmluvy treba dodržiavať a pokiaľ sa nejaká osoba - podnikateľ rozhodne vstúpiť do zmluvného vzťahu z vlastnej iniciatívy, je povinná dodržiavať zmluvne dohodnuté pravidlá. Pokiaľ ich nedodrží, prípadne akokoľvek ich zmari, nemôže táto skutočnosť mať negatívny vplyv na odmenu žalobcu, pretože obchod sprostredkovali, podpísala sa kúpna zmluva, teda splnili všetky svoje povinnosti.

29. Žalovaný v duplike poukázal na § 52 Občianskeho zákonníka, ktorý definuje spotrebiteľskú zmluvu. Žalovaný uzatvoril so žalobcom Výhradnú zmluvu o sprostredkovaní predaja a kúpy nehnuteľností a poskytnutí služieb dňa 29. 1. 2021 ako fyzická osoba, spotrebiteľ, identifikovaná svojím rodným číslom. Z predloženej zmluvy ako aj žalobcom predloženého dokumentu „Informácie, poučenie a súhlas spotrebiteľa“ je zrejmé, že nikdy nebolo sporné, že medzi žalobcom a žalovaným ide o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy. Žalovaný pri uzatváraní tejto spotrebiteľskej zmluvy, tak ako je to aj z výpisu zo živnostenského registra zrejmé, nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom na to ani nemal žiadne oprávnenie. Poukázal na článok IX. ods. 2 Výhradnej zmluvy, podľa ktorého uzatvorili zmluvné strany tento záväzkový vzťah podľa Občianskeho zákonníka. Aj z týchto dôvodov má žalovaný preukázané, že nedošlo v žiadnom ohľade k pochybeniu súdu prvej inštancie, ako sa to snaží prezentovať žalobca. Vzťah medzi stranami sporu je bez pochybnosti vzťahom spotrebiteľským.

30. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

31. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu danom odvolaním žalobcu, posúdil všetky argumenty žalobcu ako aj žalovaného, pričom dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne. Okresný súd vo veci vykonal náležité dokazovanie, z ktorého vyvodil správne skutkové závery, na ktoré aj aplikoval relevantné právne normy, ktoré aj správne interpretoval.

32. V konaní bolo nepochybne preukázané, že žalobca ako sprostredkovateľ uzatvoril so žalovaným ako záujemcom Výhradnú zmluvu o sprostredkovaní predaja a kúpy nehnuteľností a poskytovaní služieb súvisiacich so sprostredkovaním obchodu podľa § 51 Občianskeho zákonníka dňa 29. 1. 2021. Z tejto zmluvy nepochybne vyplýva, že žalovaný je definovaný rodným číslom, číslom občianskeho preukazu, ako aj trvalým pobytom. Žalovaný nie je definovaný ako podnikateľ, pričom z obsahu tejto zmluvy táto skutočnosť nevyplýva. Zistenie okresného súdu v tomto smere je správne a námietka žalobcu, že by uzatváral zmluvu so žalovaným ako podnikateľom, nie je dôvodná, pretože z dokazovania nevyplývala.

33. Z tejto zmluvy taktiež vyplýva, že bola dohodnutá odmena pre žalobcu ako sprostredkovateľa vo výške 2.000 EUR a že zmluva bola uzavretá na dobu určitú od 29. 1. 2021 do 29. 4. 2021. V článku VI. uvedenej zmluvy boli upravené v povinnosti záujemcu - žalovaného, ktoré vyplývajú aj z rozhodnutia okresného súdu. Záujemca sa zaviazal zaplatiť žalobcovi odmenu za podmienok, spôsobom a vo výške uvedenej v tejto zmluve. V bode 4 je však uvedené, že záujemca sa v prípade porušenia ktorejkoľvek povinnosti uvedenej v článku VI. bod 2. uvedenej zmluvy zaväzuje zaplatiť žalobcovi „zmluvnú odmenu

vo výške odmeny podľa článku II. tejto zmluvy. Zmluvná odmena predstavuje zmluvnými stranami dohodnutú paušálnu náhradu nákladov za všetky činnosti sprostredkovateľa ...“.

34. Odvolací súd poukazuje aj na čl. VII. bod 3 - odmena sprostredkovateľa, na ktorú vznikol nárok podľa tejto zmluvy a ktorá je splatná v deň uzavretia kúpnej zmluvy medzi záujemcom - vlastníkom a potencionálnym záujemcom - kupujúcim alebo v deň odmietnutia, resp. zmarenia uzatvorenej kúpnej zmluvy. Zároveň z daného bodu vyplýva, že zmluvná odmena je splatná v deň, kedy došlo k porušeniu ktorejkoľvek povinnosti uvedenej v článku VI. bod 2 tejto zmluvy.

35. V tejto súvislosti správne okresný súd poukázal na rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach, zo dňa 29. 3. 2019, ktorým žalobcovi bola uložená pokuta 1.000 EUR pre porušenie zákazu podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého predávajúci nesmie používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, keď účastník konania v zmluve o výhradnom sprostredkovaní predaja a kúpy nehnuteľností a poskytovaní služieb súvisiacich so sprostredkovaním obchodu zo dňa 1. 3. 2018 používal podmienky spôsobilé založiť výraznú nerovnosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Rozhodnutie poukazuje na článok VII. Práva a povinnosti záujemcu, bod 2, ktoré znenie plne korešponduje s článkom VI. Výhradnej zmluvy, ktorú uzavrel žalobca so žalovaným. Zároveň toto rozhodnutie cituje aj bod 3, ktorý je zhodný s bodom 3 uvedeného článku VI. uzavretej zmluvy v tejto veci. Argument, že závery Slovenskej obchodnej inšpekcie nemožno aplikovať, lebo tieto sú z „minulého obdobia“, odvolací súd neakceptuje, pretože vo vzťahu k danej podmienke sa nič nezmenilo, došlo len k prečíslovaniu a žalobca túto podmienku aj naďalej používal. Okresný súd umelo nevytvoril tzv. neprijateľné podmienky, ako to tvrdí žalobca. Tieto závery vyplynuli z vykonaného dokazovania. V odvolaní žalobca neuviedol žiadne konkrétne námietky k tomuto svojmu tvrdeniu.

36. Žalobca namieta, že v danom prípade nejde o spotrebiteľský vzťah. S týmto argumentom odvolací súd nesúhlasí. Okresný súd v tomto smere svoje rozhodnutie dostatočne odôvodnil a použil správne právne normy. Nielenže Výhradná zmluva o sprostredkovaní predaja kúpy nehnuteľností a poskytnutí služieb bola uzavretá so žalovaným ako fyzickou osobou, ako je to odôvodnené vyššie, ale tiež dňa 29. 1. 2021 bola podpísaná listina: „Informácie, poučenie a súhlas spotrebiteľa podľa zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo o poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov“. Listinu podpísal žalovaný, ktorý bol v tomto dokumente označený ako spotrebiteľ a žalobca ako sprostredkovateľ. V tejto listine, kto v sebe však obsahuje aj práva a povinnosti, na ktorú vyhotovil žalobca, je definovaný článok I. ako „Informácie pre spotrebiteľa“. Článok II. je nazvaný: „Poučenia spotrebiteľa o práve na odstúpenie od zmluvy“. Následne článok III. je nazvaný ako: „Súhlas spotrebiteľa“. V celom texte danej listiny je žalovaný definovaný ako spotrebiteľ. Ak potom v odvolaní žalobca tvrdí, že daný vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským, protirečí si, jeho tvrdenia sú v rozpore s vykonaným dokazovaním. Napadnuté rozhodnutie preto nie je v rozpore s vykonaným dokazovaním, najmä listinnými dôkazmi, rozhodnutie nie je arbitrárne, ako to žalobca tvrdí.

37. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že ide o spotrebiteľský vzťah. Je prirodzené, že z tohto dôvodu sa okresný súd „musel správať pro spotrebiteľsky“, pretože musí rešpektovať zákonnú úpravu tohto vzťahu. Neobstojí ani námietka, že súd z vlastnej iniciatívy nahradil obranu žalovaného existencie neprijateľnej podmienky, ktorá vo VZ ani nie, nakoľko, ako je vyššie uvedené, táto podmienka tam je, pričom súd musel na ňu prihliadnuť. Nie je pravda, že by súd poskytol žalovanému neprimeranú ochranu, pretože mu poskytol takú ochranu, aká mu podľa zákona patrí, čo aj dostatočne odôvodnil.

38. Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že žalobca v odvolaní vymenoval širokospektrálne odvolacie dôvody, avšak v rámci argumentov uvedených v odvolaní tieto dostatočne nekonkretizuje. Podľa obsahu podaného odvolania možno argumenty žalobcu podradiť pod odvolacie dôvody § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie v ich za zo správneho právneho posúdenia veci. Vo vzťahu k ďalším odvolacím dôvodom žalobca neuviedol žiadne podstatné konkrétne relevantné námietky.

39. Okresný súd vo svojom rozhodnutí aplikoval aj § 774 OZ vo vzťahu k ostatným nasledujúcim ustanoveniam, ktoré sa vzťahujú na sprostredkovateľskú zmluvu a aj v tomto smere dospel k správnym právnym záverom, že žalobcovi nárok na odmenu nevznikol.

40. Podľa § 774 OZ sprostredkovateľskou zmluvou sa sprostredkovateľ zaväzuje obstaráť záujemcovi za odmenu uzavretie zmluvy a záujemca sa zaväzuje sprostredkovateľovi poskytnúť odmenu vtedy, ak bol výsledok dosiahnutý pričinením sprostredkovateľa.

41. Sprostredkovateľská zmluva je v Občianskom zákonníku upravená v § 774 až 777. Úprava tejto zmluvy je všeobecná, pretože zákon počíta s tým, že podrobnosti o obsahu zmluvy, najmä o právach

a povinnostiach z nich vyplývajúcich si účastníci upravia individuálne, zrejme podľa predmetu a účelu, ktorý uzavretím zmluvy sledujú. Predmetom zmluvy je obstaranie uzavretia zmluvy pre záujemcu. Toto obstaranie uzavretia zmluvy môže spočívať v tom, že sprostredkovateľ nájde partnera, ktorý chce so záujemcom uzavrieť zmluvu, že zoznámi budúcich zmluvných partnerov, že bude spolupôsobiť pri prerokovaní veci a pripraví uzavretie zmluvy. Tým sa jeho úloha skončí. To znamená, že na rozdiel od zmluvy o obstaraní predaja veci (§ 737 a nasl.), zmluvu, uzavretie ktorej sa sprostredkovateľskou zmluvou sleduje, neuzaviera sám, ale len spolupôsobí pri jej uzavieraní. Záujemca teda uzaviera zmluvu sám, aj keď za pomoci sprostredkovateľa, ktorý mu pripraví aj potrebné podklady na uzavretie zmluvy.

42. Charakteristickým pojmovým znakom tejto zmluvy je nielen to, že sa sprostredkuje uzavretie zmluvy uvedeným spôsobom, ale že sa dostaví aj výsledok, a to pričinením sprostredkovateľa. Týmto pojmovým znakom sa táto zmluva odlišuje od príkaznej zmluvy, kde dosiahnutie výsledku nepatrí k pojmovým znakom zmluvy (pozri § 728 a 729). Pojmovým znakom tejto zmluvy je však skutočnosť, že záujemca má povinnosť poskytnúť odmenu sprostredkovateľovi len vtedy, keď bol výsledok (t. j. uzavretie sledovanej zmluvy) dosiahnutý pričinením sprostredkovateľa. V čom treba vidieť pričinenie sa sprostredkovateľa o dosiahnutie sledovaného výsledku, treba posudzovať podľa obsahu sprostredkovateľskej zmluvy. V prípade pochybností o tom rozhodne súd na návrh niektorého účastníka. Ak zmluva neobsahuje konkrétnejšie ustanovenia o tom, v čom spočíva pričinenie sa sprostredkovateľa o uzavretie zmluvy, spravidla bude stačiť aj zistenie, či sprostredkovateľ zoznámil záujemcu s treťou osobou, ktorá chce so záujemcom uzavrieť sprostredkovanú zmluvu, a tým vytvoril podmienky na dojednanie uzavretia tejto zmluvy.

43. Žalovaný bol ochotný žalobcovi uhradiť náhradu nákladov podľa § 766 OZ. Podľa tohto ustanovenia sprostredkovateľ má právo na náhradu týchto nákladov len vtedy, keď to bolo výslovne dohodnuté. Sprostredkovateľ má povinnosť obstať záujemcovi uzavretie zmluvy s treťou osobou a jeho odmena závisí od toho, či sa zmluva uzavrie, t. j. či sa jeho pričinením dostaví sledovaný výsledok. Ak sa výsledok nedostaví, nemá právo na odmenu.

44. Ak sa výsledok dostaví a sprostredkovaná zmluva sa uzavrie, vzniká otázka, či sprostredkovateľ je zodpovedný za to, že účastník, s ktorým záujemca uzavrie zmluvu, nesplní svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, pretože je napríklad insolventný, alebo z iných dôvodov nechce splniť svoje povinnosti. Je pravdou, že sprostredkovateľ sám neuzaviera zmluvu, len pomáha pri uzavieraní zmluvy.

45. Podľa § 775 OZ sprostredkovateľovi patrí odmena v dohodnutej výške. Ako správne konštatoval okresný súd, právo na odmenu je viazané na dosiahnutie výsledku sprostredkovateľskej zmluvy pričinením sprostredkovateľa.

46. Skutkové tvrdenia žalobcu však nesmerovali k tomu, že žalobcovi patrí odmena podľa § 775 OZ. Žalobca používa pojem „zmluvná odmena“. V skutočnosti však žiada zaplatiť 2.000 EUR, avšak nie ako odmenu v dohodnutej výške, ale ako sankciu za porušenie povinností z uzavretej zmluvy. Žalobca v žalobe (ale ani vo VZ) dôsledne nerozlišuje pojem odmena, pričom vychádza z uzavretej zmluvy, kde tieto pojmy upravil neurčitým spôsobom, keď na jednej strane upravuje v článku VI. bod 3 povinnosť záujemcu zaplatiť žalobcovi odmenu, pričom následne v bode 4 upravuje sankciu z porušenia „ktorejkoľvek povinnosti“ uvedenej v článku VI. bod 2 tejto zmluvy, pričom túto sankciu definuje ako zmluvnú odmenu vo výške odmeny podľa článku II. Následne v zmluve definuje, že táto „zmluvná odmena“ predstavuje dohodnutú paušálnu náhradu nákladov. Slovenská obchodná inšpekcia poukazuje aj na túto časť zmluvných dojednaní, ktorú považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobca totiž bez ohľadu na skutočnú výšku nákladov, ktoré pri realizovaní zmluvy vynaložil, požadoval túto sumu, akoby mu vznikol nárok za sprostredkovanie, pričom zmluvu nastavil tak, že tak či tak tento jeho obchod nie je rizikový a stratový bez ohľadu na výsledok, resp. na jeho pričinenie. V podstate ide o skrytú formu zmluvnej pokuty, čo ani odvolací súd nepovažuje za prijateľné. Samozrejme, že potom zmluva je nevyvážená, ako správne konštatuje Slovenská obchodná inšpekcia, na čo prihliadol pri rozhodovaní aj okresný súd.

47. Nebolo možné ponechať nepovšimnutým ani to, že k uzavretiu zmluvy s potencionálnym kupcom posledný deň lehoty zmluvy uzavretej so žalovaným, kedy žalobca vedel, že žalovaný uzatvoril kúpnu zmluvu s ďalšou osobou, avšak, podstatnou skutočnosťou je to, keď mal dostatočné vedomosti o tom, že žalobcom sprostredkovaná tretia osoba nie je solventná, o čom mal vedomosť aj žalobca. Inak povedané, žalobca síce sprostredkoval tretiu osobu, o ktorej vedel, že síce vybavuje úver, ktorý jej nebol poskytnutý, aj napriek tomu uzavrel s touto osobou kúpnu zmluvu dňa 29.4.2021.

48. Je nepochybné, že sledovaný výsledok nebol dosiahnutý, pričom žalobca vedel, že ním sprostredkovaný záujemca nemá dostatok finančných prostriedkov. Teoreticky by tak mohlo dôjsť k uzavretiu zmluvy, pričom však už v čase jej uzavretia by bolo zrejmé, že kupujúci nemôže splniť povinnosti, ktoré vyplývajú zo zmluvy, a to, zaplatiť kúpnu cenu. Inak povedané, žalobca sprostredkoval

uzavretie zmluvy s osobou, o ktorej vedel, že zmluvné povinnosti nemôže splniť, tzn., že by došlo síce k uzavretiu zmluvy, ale výsledok by sa nedostavil, pretože nemohol nadobudnúť túto nehnuteľnosť. Ak by aj uzatvoril zmluvu, porušil by svoje zmluvné povinnosti, čo by neprimerane zaťažilo žalovaného ako predávajúceho, prípadne by to vyvolalo ďalšie právne spory. Je síce pravda, že pričinenie sprostredkovateľa spočívalo v tom, že zoznámil žalovaného s treťou osobou, teda záujemcom na uzavretí zmluvy. Vytvoril by tým podmienky na dojednanie uzavretia tejto zmluvy, avšak v danom prípade mal vedomosť o tom, že záujemca si mieni vybaviť úver, následne vedel, že tento úver nezískal, a teda nebude môcť splniť povinnosti z uvedenej zmluvy, zaplatiť kúpnu cenu. Žalobca tak neobstaral žalovanému uzavretie zmluvy s treťou osobou, nemá nárok na odmenu, pretože zmluva nebola uzavretá, jeho pričinením sa nedostavil sledovaný výsledok, ktorým je riadne uzavretie zmluvy. Zmluva sa neuzavrela, avšak nie z dôvodu zavinenia žalovaného, ale preto, že záujemca nebol solventný a nebolo by spravodlivé od žalovaného požadovať znášanie vysokej miery rizika, že kúpna cena nebude zaplatená, o čom žalobca mal vedomosť pri vyhotovení tejto kúpnej zmluvy dňa 29. 4. 2021. Nie je logické, aby žalovaný uzatváral zmluvu s niekým, o ktorom vie, že poruší povinnosti, ktoré pre neho vyplývajú z kúpnej zmluvy. To byť napr. stačilo, aby žalobca predstavil žalovanému akúkoľvek osobu, hoci aj fingovanú, o ktorej by vedel, že nemá žiadne finančné prostriedky, pričom by si nárokoval odmenu bez ohľadu na to, či skutočne k uzavretiu zmluvy došlo, hoci vedel, že záujemca takýmito finančnými prostriedkami nedisponuje. Nakoľko právo na odmenu je viazané na dosiahnutie výsledku pričinením sprostredkovateľa, odmena sa stane splatnou až dosiahnutím výsledku. V danom prípade výsledok nebol dosiahnutý, a to aj nedbalostným konaním žalobcu, ktorý sprostredkoval nesolventného záujemcu.

49. Na doplnenie odvolací súd uvádza, že zmluvný vzťah medzi sprostredkovateľom záujemcom je naplnený vtedy, ak: 1. sprostredkovateľ obstaral pre záujemcu možnosť uzavretia zmluvy (žalobca obstaral pre žalovaného pre záujemcu o kúpu, nebola splnená možnosť uzavretia zmluvy pre jeho nesolventnosť), 2. záujemca uzavrel s treťou osobou zmluvu, ktorú obstaral sprostredkovateľ (stolicu osobou zmluva nebola uzavretá). Zároveň odvolací súd odkazuje napr. na rozhodnutie 33 Odo 938/2004 (NS ČR), podľa ktorého následné správanie účastníka právneho úkonu je relevantné pri výklade prejavu jeho vôle. Uzatvorením sprostredkovateľskej zmluvy podľa § 774 OZ nie je záujemca zbavený možnosti uzavrieť zmluvu, ktorá je predmetom sprostredkovateľskej zmluvy, s inou osobou, než ktorú obstará sprostredkovateľ. Podľa rozhodnutia 30 Cdo 1593/2000 (Najvyšší súd ČR): o pričinenie sprostredkovateľa pri uzavretí zmluvy ide v prípade, že medzi uzavretím požadovanej zmluvy záujemcom s treťou osobou a činnosťou sprostredkovateľa je príčinná súvislosť, čo predpokladá, že nebyť snahy a úsilia sprostredkovateľa, smerujúcej k zabezpečeniu príležitosti pre záujemcu uzavrieť zmluvu s treťou osobou, by k tomuto výsledku nedošlo.

50. Odvolací súd taktiež poukazuje napr. na rozhodnutie Krajského súdu Hradec Králové sp. zn. 21 Co 102/2013, podľa ktorého v prípade, ak záujemca neuzavrie zmluvu s treťou osobou, hoci táto inak zodpovedá požiadavkám zadaným pri uzavretí sprostredkovateľskej zmluvy, nie je možné ani dohodnúť zmluvnú pokutu, ako dôsledok neuzavretia zmluvy záujemcom. Teda logicky nemôže žalovaného stíhať ani iná sankcia.

51. Hoci žalobca argumentuje uzavretou kúpnu zmluvou s treťou osobou, a to pánom K. H., pričom ide o podstatný dôkaz vo veci, na ktorý odkazuje žalobca, tento dôkaz nebol pripojený k návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní, čo len potvrdzuje pochybnosti o činnosti žalobcu pre žalovaného. Odvolací súd sa preto stotožnil so závermi prvoinštančného súdu a napadnutý rozsudok potvrdil.

52. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

53. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

a) ktorému súdu je určené,

b) kto ho robí,

c) ktorej veci sa týka,

d) čo sa ním sleduje a

e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.